

OSTANECZNY (2) *ai*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

sg m [N ostaneczny. ◇ I ostanecznym.] ◇ L ostaneczn(e)m (1). ◇ f [G ostaneczn(e)j.] ◇ A ostaneczną (1). ◇ [pl N subst ostaneczn(e). ◇ G ostanecznych. ◇ A subst ostaneczn(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Będący na końcu, ostatni (2) : A tak nie nam do Lacińskich reguł/ wżytkie fłowá by niewiem iákiego ięzyka/ my możemy y mamy deklinować/ to ielt końcá iych náchylác/ onego fłowá fylab przyczyniając/ álbo ostaneczną odmieniając. *BudBib* cv, c2v; [Gdysz od pjerwszych rzeczy/ ostaneczne szwykly są nyeszgadzaczszią [*Cum autem a primis solent ultima discrepare*] *HistAl* 1510 220; A przetho vbaczy twoye oszthaneczne rzeczy [*Videas igitur novissima tua*] *HistAl* 1510 293; POthym ruzywszy szasthapv y przyszły do osthaneczney cząszczy gory yednei [*venerunt ad extremam partem unius montis*] thako ysze yvsz dalyey nyemogly przeycz *HistAl* 1510 435, 220, 340 [2 r.]; A iż Chriřtuřá zowie [*Goniądz*] ostanecznym Adámem/ tá przyczyná ielt/ że iako w pirwem człowieku řtworzon był człowieczy rodzaj/ tak w Chriřtuřie ielt nápráwion. *BudArt* K4v].*

*[Szereg: »pierwszy i ostaneczny«: ia Iehowa, pierwfzy y ostaneczny ia ieltém [*Ego DOMINUS primus, et cum novissimis ego ipse*]. *BudBib* Is 41/4 (Linde).]*

Synonimy: konieczny, końcowy.

Cf **OSTATECZNY, OSTATNI**

AW